

mission snart kan standse sin Virksomhed. Hvis jeg ikke har misforstaaet den ærede Minister, stillede han en ny Commission i Udsigt, denne Gang om det høiere Underviisningsvæsen, og altsaa vil der jo ogsaa blive Leilighed til at forhandle herom ved 3die Behandling. Jeg betragter det nærmest som en Maade, hvorpaa den ærede Minister, der efter sin egen Udtalelse er konservativ og finder, at Verden er meget god, som den nu engang er, faaer et ubeleiligt Spørgsmaal for Diebliffet fra Halsen. Den ærede Minister syntes at være af den Mening, at mange af de Forandringer, man vil have frem, navnlig her i Folkethinget, vil man kun have, fordi det er Forandringer, og at det i Grunden var bedst, at det blev ved det Gamle. Der er imidlertid vist ikke nogen Tvivl om, at det her i Folkethinget er en alvorlig og aldeles almindelig Mening, at netop særlig Alt, hvad der vedkommer det høiere Underviisningsvæsen, Universitetet, de lærde Skoler og Seminarierne, er der særdeles stor Trang og Opfordring til at tilveiebringe Forandringer i, og det er et Vidnesbyrd om, hvor stærk Følelsen deraf er, at man benytter enhver Leilighed, selv om den er en lille Smule trukken ved Haarene, til at faae Forslag i den Retning frem, ja, man putter dem endogsaa ind i Lønningslove, hvor de aabenbart slet ikke have Noget at gjøre. Jeg troer forøvrigt ikke, at der, selv om den ærede Minister var mindre konservativ, vilde være nogen stor Udsigt til at opnaae Forandringer i alle disse Forhold i den første Tid, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Det er først den fjerde Samling, hvori jeg har den Ære at deeltage, men det er ogsaa netop den fjerde Cultusminister, jeg har den Fornøjelse at see her. Saalænge der er en saadan Forgængelighed paa denne Plads, troer jeg ikke, at vi kunne vente nogen egentlig vigtig Forandring gennemført; thi det er jo dog et billigt Forlangende, at den Mand, der skal kunne føre vigtige og større Reforme igjennem, maa have No og Tid til at sætte sig ind i Forholdene, og at han ikke nødes til at gaae bort eller maaskee frivillig gaaer bort, saasnart han, efter at have endt sine Forarbejder, vilde være

færdig til at iværksætte Reformen. Med Hensyn til Folkehøjskolerne skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg med Fornøjelse har hørt det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen); jeg kan være ganske enig med ham i de fleste af de Betragtninger, han gjorde gjældende. Egeledes kan jeg være enig med et andet æret Medlem, der har udtalt, at det vistnok vilde være ønskeligt, om i al Fald en Deel af de 6,600 Rd. blev anvendt saaledes, at man hjalp dem, der selv kunde skaffe Noget tilveie, saaledes at altsaa Understøttelsen blev givet i Form af Bidrag til Afholdelse af de Udgifter, som Opholdet paa en Højskole foranlediger. Der er nemlig aabenbart intet bedre Bæviis paa, at en ung Mand eller en ung Pige har Lust til at faae Oplysning, end det, at Bedkommende selv ved egne Anstrængelser og maaskee Opoffrelser tilveiebringe en Deel af Beløbet. Jeg skal endvidere tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa det Ønske, som Udvalget, rigtig nok ganske i Forbigaaende, har udtalt i Betænkningen, nemlig, at det Beløb, der nu findes under Conto a, paa 14,000 Rd. alene kommer Skolerne selv til Gode; thi det har ikke hidtil været aldeles bestemt overholdt. Forsaa vidt det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har spurgt, om de 7,800 Rd., der nu opføres som en selvstændig Underconto, skulle komme Lærerne eller Skolerne til Gode, maa jeg henvise ham til Forslagets Redaction, hvoraf det fremgaaer, at Pengene haade skulle kunne komme Lærerne og Skolerne til Gode. — Med Hensyn til det Forslag, der foreligger under Døvsstummeinstituttet, har det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Høier-Møller) anmodet Udvalget om ogsaa at bevirke, at de Tavlepenge, der tilfalde Døvsstringshuset, maae kortfalde. Jeg skal hertil bemærke, at dette ikke vil kunne lade sig gjøre under Finantslovens Behandling, fordi Døvsstringshusets Budget ikke findes paa Finantsloven. — Endelig komme vi til Seminariefonden, og jeg mener rigtig nok, at vi ere komne ind paa en Forhandling om Seminarierne, der har været noget længere og er gaaet noget dybere, end der egentlig var Op-